

GYMNÁZIUM
A JAZYKOVÁ ŠKOLA
BŘECLAV

SCÉNÁŘ

Život Martina Přibáně, učitele a bývalého politika, ovlivnily přelomové události už v jeho deseti letech, v roce 1968.

Ten přenos rozhlasu vypadal tak, že tam byly slyšet ty výstřely, ty salvy ze samopalů a do toho začala hrát československá státní hymna.

Nezažil jsem nic takového, že bych měl takový strach. Potom už nikdy.

Postupně si hlavně díky rodičům stále více uvědomoval, co je černá a co bílá. Toto poznávání muselo být ale provázeno velkou opatrností.

Byl prostě velkej kontrast mezi tím, co nám říkala ta škola a co nám říkali doma.

Přišel ale rok 1989 a události se začaly odvíjet jinak. Demonstrace v celé republice v lidech probouzely novou energii.

Já nevím, jestli to byla přímo energie věci měnit, ale spadl z nás strach. A to, že jsme v sobě nosili ten strach tak strašně dlouho, a že jsme byli odsouzeni k tomu, že budeme stejným způsobem vychovávat svoje děcka.

V té době žil Martin Přibán s rodinou v Kloboukách u Brna. S pár dalšími lidmi založil Občanské fórum a schůzky v obýváku rychle přerostly až v setkání občanů v místní sokolovně.

Vylezl jsem z autobusu a před autobusem na zastávce stáli další zakládající členové Občanského fóra, dva z nich. A říkali mně „ty vole, pojď rychle, protože ta sokolovna je plná. A my všichni čekáme, až přijedeš a přineseš nám novinky z Brna“.

Se svými kamarády šel k sokolovně a jedině, čeho se v té chvíli bál, bylo to, že nebude mluvit dost dobře.

Další věc, která to celé rozjela, byla, že nějaká paní se tam postavila z prostředka těch velkejch počtů lidí, řekla, že je členka komunistické strany a roztrhla tu legitimaci - tak jako symbolicky.

My jsme na to všichni koukali a říkali jsme si, ty vole, kam to vede, já jsem vůbec nevěděl, kam se to má vyvinout.

Dál se věci podle něj odehrávaly tak nějak samy. Změny na kloboucké radnici, svobodné volby, rozpad OF a vznik ODS. On sám byl pak ve volbách 1992 zvolen do České národní rady, budoucí Poslanecké sněmovny.

Jak jsem to víc chápal a jak jsem se do toho dostával, tak to nadšení a ten zápal měnit svět, to trošku začalo uvadat.

Jako čtyřicetiletý začal Martin Příbáň učit češtinu a dějepis na břeclavském gymnáziu, kde pracuje dodnes. Při výuce moderních dějin na politiku naráží často. Politika a historie. Dvě věci, které nejvíce ovlivnily jeho život.

Všichni jsme jenom lidi, děláme spoustu hovadin a spoustu dobřejch věcí. Ta historie je o tom, že se vraždíme a současně vymýšlíme skvělý věci. Takoví jsme.